

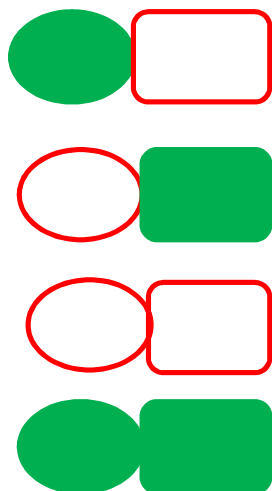
עירובין עה

המשך הסבר להוה אמינא של אביי: תרתי למה לוי צריכא, דאי מההיא (מבוי לא ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצרות), הוה אמינא: דירת גוי שמה דירה, קא משמע לן דדירת גוי לא שמה דירה. ואי מהכא (במקרה עם הנכרי)- הוה אמינא: לא ידענא בתים כמה, קא משמע לן בתים תרין.

הסבר לדעת רב: השתא דאמר רב אפילו חצר, טעמא דרב דקא סבר אסור לעשות יחיד במקום גוי. תגובת רב יוסף לאחר כל הדיון שלו עם אביי: אמר רב יוסף: אי הכי היינו דשמענא ליה לרבי טבלא דאמר: "גוי גוי" תרי זימני, ולא ידענא מאי אמר.

הדין		עירבה או לא		
חיצונה	פנימית	חיצונה	פנימית	
אסורה	מותרת	לא עירבה	עירבה	1
אסורות		עירבה	לא עירבה	2
חכמים - זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה. אין דריסת הרגל אוסרתה		עירבה לעצמה	עירבה לעצמה	3
רבי עקיבא אוסר החיצונה, שדריסת הרגל אוסרתה				
אסורה	מותרת	עירבה לעצמה שכח אחד ולא עירב	עירבה לעצמה	4
שתיהן אסורות		עירבה לעצמה	עירבה לעצמה שכח אחד ולא עירב	5
שתיהן אסורות		נתנו עירובין במקום אחד ושכח אחד, בין מן הפנימית בין מן החיצונה, ולא עירב		6
אינן צריכין לערב		ואם היו של יחידים		7

שיטת ר' ינאי: כי אתא רב דימי אמר רבי ינאי: זו דברי רבי עקיבא, דאמר: אפילו רגל המותרת במקומה - אוסרת שלא במקומה. אבל חכמים אומרים: כשם שרגל המותרת אינה אוסרת - כך רגל האסורה אינה אוסרת.

# מקרה במשנה	ר' עקיבא	חכמים לפי ר' ינאי	חכמים ר' ינאי לפי רבין
1	אוסרת	מותרת	מותרת
2	אוסרת	מותרת	אוסרת
4	אוסרת	מותרת	אוסרת
3	אוסרת	מותרת	מותרת
	רגל המותרת (או אוסרת) במקומה אוסרת שלא במקומה	רגל המותרת וגם רגל האוסרת אינה אוסרת שלא במקומה	רגל המותרת במקומה אינה אוסרת שלא במקומה (אבל האוסרת, אוסרת)

קושי על רבי ינאי לפי רב דימי ממקרה 2 במשנה: תנן: **עירבה חיצונה ולא פנימית שתיהן אסורות**. (מקרה 2) מני? אילימא רבי עקיבא, מאי איריא רגל אסורה? אפילו רגל מותרת נמי. אלא לאו רבנן!

תירוץ: לעולם רבי עקיבא, ולא זו אף זו קתני.

עוד קושי מדיוק מהמשנה ממקרה 3: תנן: **עירבה זו לעצמה וזו לעצמה - זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה**. טעמא דעירבה, הא לא עירבה - שתיהן אסורות, והא האי תנא דאמר: רגל המותרת אינה אסרת רגל האסורה אסרת, מני הא? אילימא רבי עקיבא היא - אפילו רגל המותרת נמי, אלא לאו, רבנן היא. ועוד: מדסיפא רבי עקיבא, רישא לאו רבי עקיבא.

תירוץ: כולה רבי עקיבא היא, וחסורי מיחסרא והכי קתני: **עירבה זו לעצמה וזו לעצמה - זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה**. במה דברים אמורים - שעשתה דקה, אבל לא עשתה דקה - חיצונה אסורה, דברי רבי עקיבא, שרבי עקיבא אוסר את החיצונה, מפני שדריסת הרגל אסרת. וחכמים אומרים: אין דריסת הרגל אסרת.

עוד קושי על רבי ינאי מדיוק ממקרה 7: מתיב רב ביבי בר אביי: **ואם היו של יחידי אין צריכין לערב**. הא של רבים צריכין לערב, אלמא רגל המותרת במקומה — אינה אסרת, רגל האסורה - אסרת!

עוד קושי על רבי ינאי מדיוק ממקרה 5: ועוד מתיב רבינא: **שכח אחד מן החיצונה ולא עירב - הפנימית מותרת וחיצונה אסורה**. שכח אחד מן הפנימית ולא עירב - שתיהן אסורות. טעמא דשכח, הא לא שכח - שתיהן מותרות. אלמא רגל המותרת - אינה אסרת, רגל האסורה - אסרת.

פירוש אחר בדברי ר' ינאי: אלא כי אתא רבין אמר רבי ינאי: שלש מחלוקות בדבר:

תנא קמא	ר' עקיבא	רבנן בתראי
רגל המותרת	אוסרת	אינה אוסרת
רגל האסורה		

